

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5481

гр. София, 23.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 23.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **6542** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.405 от КТ.

Образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. С. Г., подадена чрез адв. С. Н., срещу задължително предписание по т.13, обективирано в Протокол № ПР2113817/16.06.2021г., съставен от инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“- С..

С жалбата е направено и искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“- С. при изпращане на преписката в съда не е депозирал писмено становище по основателността на това искане.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства представени по делото и обсъди изложението на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В Протокол № ПР2113817/16.06.2021г. в частта по т.13 и на основание чл.404 ал.1 т.12 от КТ е дадено задължително предписание на работодателя [фирма] да определи и изплати обезщетение за неползван платен годишен отпуск Н. М. А., правото за който не е погасено по давност на основание чл.224 ал.1 от КТ във вр. чл.228 ал.3 от КТ. Определен е срок за изпълнение- 30.06.2021г.

Искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнението е направено едновременно с оспорването на акта. Жалбата е подадена чрез ответника на 30.06.2021г., а протокола е връчен на 16.06.2021г., поради което е процесуално допустимо за разглеждане и произнасяне по същество досежно основателността му.

Съгласно чл.405 от КТ обжалването не спира изпълнението на наложената принудителна административна мярка. В процесния случай от формална страна, тъй

като се касае за предварително изпълнение ex lege, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава и аргументира в решението си по чл. 404 ал.1 т.12 от КТ. Доколкото в КТ не са регламентирани основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на акта, приложими са общите такива по чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от АПК.

Оспорващият е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на Дирекция „Инспекция по труда“ при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на акта.

На първо място, в искането не са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение на задължителното предписание по т.13, по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. Към жалбата не са представени писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда, относно условията по чл.166 ал.2 АПК. Такива не се съдържат в представената по чл.152, ал.2 АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл.166, ал.2 АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, нито са презумирани по чл.154, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

На второ място, за съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата на акта биха могли да му се причинят вреди от неговото предварително изпълнение, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице такова основание, което е със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен и интензивност интересите на засегнатото лице.

При липсата на писмени доказателства в тази насока, съдът следва да приеме при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, че от предварителното изпълнение на задължителното предписание по т.13 на жалбоподателя няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на обществения интерес. И на последно място, дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен този административен акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат да възстановяване от Държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1 ал.1 ЗОДОВ.

В заключение, [фирма], представлявано от Г. С. Г. не доказа, че предварителното изпълнение на задължително предписание по т.13 от Протокол № ПР2113817/16.06.2021г. му е нанесло значителни или трудно поправими вреди в периода 16.06.2021г.- 06.07.2021г., които да засягат или накърняват негов водещ имуществен интерес, който е със същата или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, който законът охранява. Нивото на засягане на икономическата дейност на работодателя не е по-голямо от необходимото за постигане на целите на

предварителното изпълнение на акта.

По така изложените доводи и съображения, настоящата съдебна инстанция обосновава окончателен правен извод за неоснователност на подадената молба, в който смисъл постановява и своя съдебен акт.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.166 ал.3 във вр. ал.4 от АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ обективираният в жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. С. Г., със седалище и адрес на управление: [населено място], район „И.“, [улица], ап.3, искане за спиране на допуснатото по силата на чл.405 от КТ, предварително изпълнение на задължително предписание по т.13 от Протокол № ПР2113817/16.06.2021г. на инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“- С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: